

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. M. D.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2016, č. j. MHMP 76881/2016, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2019, č. j. 3 A 30/2016 - 39, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 1. 2016, č. j. MHMP 76881/2016, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 14 (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 18. 12. 2015, č. j. UMCP14/15/50103/KT/KT/MRV, v části, ve které prvostupňový orgán odmítl poskytnutí „*písemné omluvy starosty z jednání*“ s odůvodněním, že daná informace neexistuje, a v části odmítající poskytnutí „*písemností, kterými bylo argumentováno, že střelnice je stavbou dočasnou*“ prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k dalšímu řízení.

[2] Žalobce následně podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Městského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 23. 4. 2019, č. j. 3 A 30/2016 - 39, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný (stěžovatel) poté podal proti uvedenému rozsudku kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že v daném případě je vázán právním názorem vysloveným Městským soudem v Praze, a proto je povinen znovu provést odvolací řízení a rozhodnout o odvolání, přičemž nové rozhodnutí nebude v důsledku právního názoru soudu navazovat na původní rozhodnutí o odmítnutí části žádosti týkající se rozsahu e-mailové korespondence a stěžovatel tak bude muset rozšířit předmět řízení bez zákonného podkladu. To bude mít za následek vydání nicotného rozhodnutí, které není v souladu s veřejným zájmem na transparentním rozhodování veřejné správy.

[5] Žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel neunesl břemeno tvrzení, ani důkazní, neboť neprokázal, že by mu nepřiznáním odkladného účinku vznikla nepoměrně větší újma než by vznikla žalobci přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Podle žalobce jednoznačně převazuje zájem na rychlém vyřízení věci oproti riziku vydání nicotného rozhodnutí, které namítal stěžovatel.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení důvodů přednesených stěžovatelem i žalobcem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí soudu a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je rozhodnutí soudu závazné a nezměnitelné. Přiznání odkladného účinku je institutem výjimečným, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115).

[9] Institutem odkladného účinku má být docíleno, aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů či v řízeních o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) rozhodnutí, bylo možné výjimečně docílit, aby po dobu soudního přezkumu napadené rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky.

[10] Při použití § 73 s. ř. s. na podmínky, za kterých lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, je třeba vycházet z toho, že vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady: i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, ii) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, iii) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Stěžovatel jakožto důvod pro přiznání odkladného účinku uvedl, že by musel postupovat v souladu se závazným právním názorem soudu. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že otázka správnosti závazného právního názoru soudu není kritériem pro přiznání odkladného účinku a bude předmětem až meritorního posouzení. Pokud se stěžovatel dovolává možných komplikací, které spadá v nutnosti se řídit právním názorem soudu,

pokračování

z čehož dovozuje mj. riziko vydání nicotného rozhodnutí, zdejší soud stěžovatele upozorňuje, že Městský soud v Praze se primárně vyjadřoval k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatele, tedy k nedostatečnému odůvodnění závěrů ohledně samotného posouzení žalobcovy žádosti o informace. Jinými slovy soud stěžovatele zavázal k tomu, aby své závěry ohledně neposkytnutí informace blíže vysvětlil, nikoliv aby byla bez dalšího informace poskytnuta.

[12] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud uzavírá, že zde není naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, tedy vznik újmy na straně stěžovatele spočívající v ohrožení důležitého zájmu stěžovatele. Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato podmínka musela být naplněna kumulativně.

[13] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 20. června 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu